

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Колос

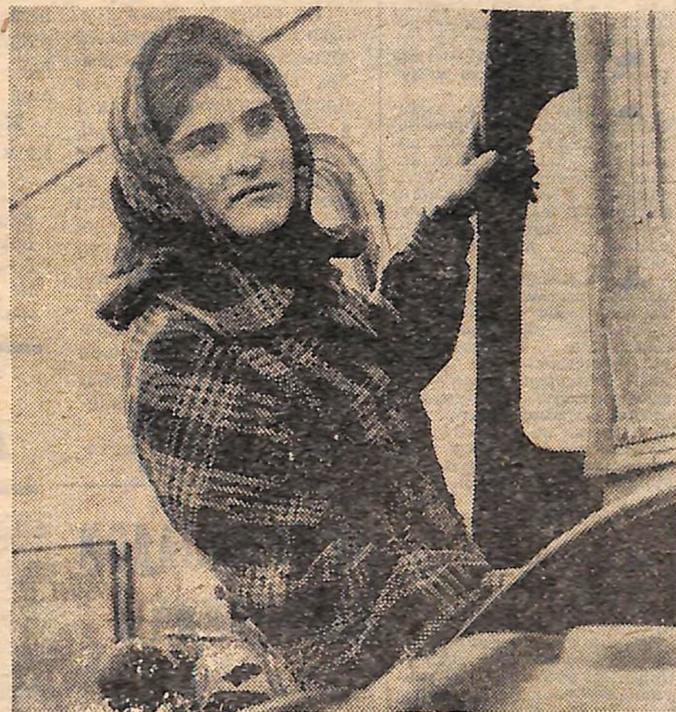
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● 3 [2575]. СУБОТА, 6 СІЧНЯ 1979 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

«МІЙ ТРУД ВЛИВАЄТЬСЯ В ТРУД МОЄЇ РЕСПУБЛІКИ»



ХЛІБОРОБСЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Нещодавно в Будинку політосвіти обкому партії відбувся XVII обласний зліт активу трудових об'єднань старшокласників. На зліт прибули члени учнівських виробничих бригад, шкільних лісництв, представники від таборів праці та відпочинку, колишні випускники сільських шкіл, ветерани праці, керівники обласних організацій, секретарі райкомів комсомолу, працівники органів народної освіти.

З доповіддю про діяльність трудових об'єднань старшокласників у світлі постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці» виступив завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. СТЕЛЬМУХОВ.

Учасники зльоту підбили підсумки роботи за час п'ятої, трудової чверті, поділилися набутим досвідом, планами на майбутнє, прийняли звернення до всіх членів трудових об'єднань старшокласників.

Кращі виробничі бригади з Олександрійського, Новоархангельського, Новоукраїнського, Світловодського, Устинівського, Ульяновського, Знаменського ра-

йонів відзначено преміями, грамотами, призами.

Перехідний Червоний прапор обкому Компартії України та обласному знову присуджено учнівській виробничій бригаді Новоградської середньої школи Олександрійського району. А Перехідний приз Героїв Соціалістичної Праці, заснований обкомом комсомолу, вручено табору праці й відпочинку кіровоградської середньої школи № 5. Вручив його Герой Соціалістичної Праці Віктор Степанович Андріаш, бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району.

З промовою на зльоті виступив секретар обкому Компартії України А. І. ПОГРЕБНЯК. У роботі зльоту взяли участь також завідувачий відділом науки і навчальних закладів обкому партії Б. П. Хижняк, заступник завідувача сільськогосподарським відділом обкому партії І. В. ЄРЕМЕНКО, заступник голови виконкому обласної Ради народних депутатів М. І. КУРОП'ЯТНИК, секретарі обкому комсомолу А. ПЕРЕВОЗНИК і Т. МЕТЛЯКОВА.

(Матеріали зльоту читайте на 2-й сторінці).

РЕПОРТЕР

ДОВІР'Я НАРОДУ—ДОСТОЙНИМ

Велике трудове і політичне піднесення панує в ці дні у трудових колективах області. Виборці Країни Рад називають кандидатами в депутати Верховної Ради СРСР десятого скликання кращих представників робітничого класу, колгоспного селянства, трудової інтелігенції.

Нещодавно в колективі Олександрійського механічного заводу відбулися передвиборні збори. Ударниця комуністичної праці, робітниця Л. Л. Роздобудько запропонувала на них висунути кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Олександрійському виборчому округу № 479 заступника голови Ради Міністрів СРСР, голову Держбуду СРСР, Героя Соціалістичної Праці Гната Трохимовича Новикова.

Цю пропозицію палко підтримали бригадир слюсарів, делегат XXV з'їзду КПРС М. М. Лавренко, передова робітниця Т. Ю. Воронько й інші робітники заводу.

Виступаючи висловлювали тверду впевненість у тому, що свято народної демократії — вибори до Верховної Ради СРСР — трудівники заводу зустрінуть успішним перевиконанням планів першого кварталу 1979 року.

Збори одностайно ухвалили рішення висунути кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Олександрійському виборчому округу № 479 Гната Трохимовича **НОВИКОВА**.

Відбулися також передвиборні збори колективів радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району та колгоспу «Родина» Долинського району. Їх учасники теж одностайно назвали кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Олександрійському виборчому округу № 479 заступника голови Ради Міністрів СРСР, голову Держбуду СРСР, Героя Соціалістичної Праці Гната Трохимовича **НОВИКОВА**.

ДО 60-РІЧЧЯ ЛКСМ УКРАЇНИ

НЕ ВІДСТАВАТИ ВІД НАСТАВНИЦІ

По-ударному розпочав новий трудовий рік колектив птахозав'язного цеху Долинського птахокомбінату. В перші два дні він виробив 4,4 тис. п'ясок. За попередніми підрахунками, цього дня буде зароблено 10 тис. карбованців; кошти перерахуються до фондів миру і солідарності. Суботник привітав учасників 60-річчя ЛКСМУ.

На честь ювілею комсомолу України та 50-річчя підписання першого договору на соціалістичне змагання у квітні відбудеться і районний зліт молодих переможців трудового суперництва.

На честь ювілею комсомолу України та 50-річчя підписання першого договору на соціалістичне змагання у квітні відбудеться і районний зліт молодих переможців трудового суперництва.

В. ДОРОШ.

НЕЗАБАРОМ — СУБОТНИК І ЗЛІТ

За рішенням Кіровоградського райкому ком-

О. МОРОЗОВ,
перший секретар Кіровоградського райкому комсомолу.

м. Кіровоград.

8 СІЧНЯ МИНАЄ 35 РОКІВ З ДНЯ ВИЗВОЛЕННЯ
КІРОВОГРАДА ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

ПЕРША КОЛОНКА

ЖИВИ І ПАМ'ЯТАЙ

Ти, юний друже, не бачив тих спалахів, не краялось твоє серце з горя і від скорботи. Доля твоя щаслива, світла. Її захистили ті, хто пройшов вогненними верстами тисячі кілометрів і переміг ворога, який топтав нашу землю. Прийшов військовий визволитель у твоє місто під розкриттям червоного прапора, і знову на нашій вулиці було свято.

Два роки і п'ять місяців порядкували чужинці в Кіровограді, знущалися з дітей і жінок, розстрілювали нескорених. Щодня в таборі військово-в'язаних помирало до 300 чоловік.

Але Кіровоград і кіровоградці боролися. В місті діяли підпільні групи. Патріоти мстили гітлерівцям. Члени підпільної молодіжної організації В. Рибалкін, І. Волощенко, Ю. Голуб учинили напад на штаб однієї з військових частин ворога. Під час виконання бойових завдань смертю хоробрих полягло понад сто партизанів і підпільників. Прийшли визволителі, і місто дізналося, що під час окупації в Кіровограді діяло 6 диверсійних загонів і 16 груп, які вчинили понад 680 великих диверсій і знищили понад 1600 фашистських солдатів і офіцерів.

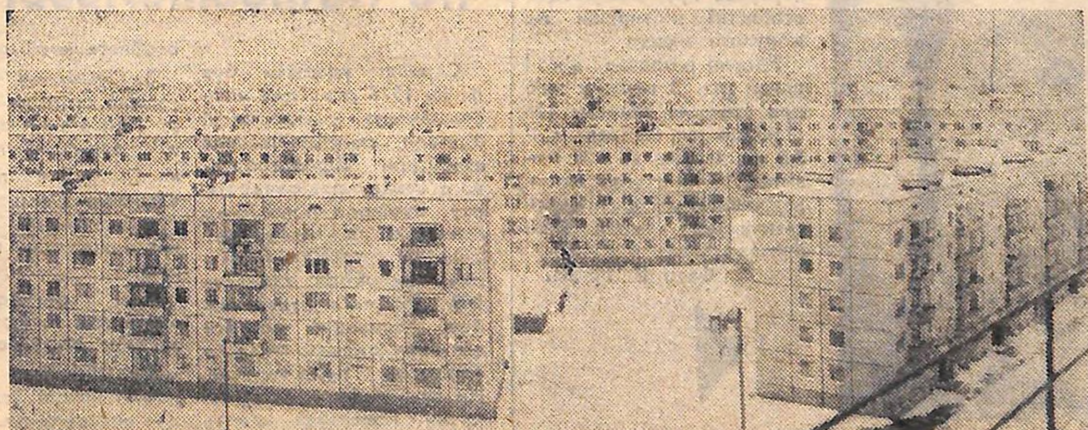
5 січня 1944 року почалася битва за визволення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. І вже вранці 8 січня на вулицях майорили червоні знамена. Місто лишилося жити. Фашисти завдали йому збитків, що виражалися в 602 мільйони карбованців, 1300 житлових будинків було зруйновано. Розгорнулася відбудова. До кінця року кіровоградці відновили більше 18 тисяч квадратних метрів житлової площі.

У свята і в будні палає Вічний вогонь біля обеліска Невідомому солдатові, військовому-визволителю. А імена відомих викарбувано на гранітних плитах.

Молодіє твоє місто — твоєю юністю, твоєю силою, твоїм зарядом, твоєю щасливою долею. Молодіє, бо зводиться молодими руками новий міст; стає кращим, бо з молодих рук — краса його парків і скверів. І ясніє день на його лоні — від світла орденів ветеранів, що йдуть поруч нас і вчать своїх онуків вірності і любові до матері-Батьківщини, до рідного краю. Проймися тією вірою, ровеснику! Запали своє серце вогнем пам'яті. Не забудь тієї пісні, якої не доспівали полеглі герої. І пам'ятай, завжди пам'ятай, якою ціною наближався день Перемоги.

З доброю заздрістю дивляться твої щасливі очі на фронтовика. Навчися у нього мужності. Він передає тобі все — зі своєї юності. Візьми з вдячністю. І стань на зоряному кордоні з грізною зброєю, яку тобі довіряє народ. Стань, щоб ніколи не відкотилися до твого рідного міста громи та блискавиці. Щоб щасливилися наші дні щастям наших матерів.

Навчися мужності і віри, з якою йшли в бій військовики-визволителі і перемогли. Навчися. І будь прапором — усюди, на всіх дорогах життя!



Читайте 3-ю стор.

«ТРУДОВІ ОБ'ЄДНАННЯ СТАЛИ ДЛЯ МІЛЬЙОНІВ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ШКОЛОЮ ІДЕЙНОГО, МОРАЛЬНОГО І ФІЗИЧНОГО ГАРТУ. ВИКОВУЮТЬ ПРАГНЕННЯ СТАТИ В РЯДИ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ І КОЛГОСПНОГО СЕЛЯНСТВА, ЙТИ ПРАЦЮВАТИ НА ВИРІШАЛЬНІ ДІЛЯНКИ КОМУНІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА».

(З привітання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва учасникам Всесоюзного зльоту трудових об'єднань школярів).

ДОСЬЄ

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

В області створено 187 учнівських виробничих бригад. У трудових об'єднаннях школярів торік працювало майже 10500 учнів сьомих — дев'ятих класів. 9571 гектар — таке учнівсько поле було минулого року. Майже 7 тисяч старшокласників із 156 сільських шкіл досконало вивчають сільськогосподарську техніку. Торік 3200 юнаків і дівчат освоїли спеціальності механізатора, а 980 випускників десятирічок дістали права шофера. Найвищий урожай озимої пшениці — по 50—55 центнерів з гектара — одержали бригади Ульяновського, Петрівського та Гайворонського районів. Рекордсменами по врожайності кукурудзи стали новомиргородці. Вони зібрали по 70 центнерів на гектарі з кожного гектара посіву. 420 центнерів буряків видав кожен гектар у виробничих бригадах Маловисківського району.

Юні виробничники працювали на 47 тваринницьких фермах колосів і радоснів, вирощували кролів, шовкопрядів. Багато виробничих бригад займаються дослідницькою роботою, результати 86 дослідів впроваджено у виробництво.

Набирають дальшого поширення шкільні лісництва. Цілі ІХ в області одиннадцять. Юні лісники доглядали понад 800 гектарів лісу і лісосмуг, на 15 гектарах шліфок і розсадників вирощували сіянці і саджанці, заготовляли корми для підгодівлі тварин і птахів уязнику, розселили мурашиники.

У минулорічних жнивах узяти участь 3500 старшокласників. Вони працювали помічниками комбайнерів, на механізованих тонах, допомагали в пересіванні зерна.

Шороти в народне господарство області приходить майже 4500 випускників шкіл — виконанців трудових об'єднань. Тільки торік сім'ю хліборобів нашої праці поновили 1500 юнаків і дівчат.

„МІЙ ТРУД“

Чекаємо...

ГОВОРЯТЬ ГОСТІ

Не секрет, що в колгосп ідуть працювати лише ті, хто любить землю, труд хлібороба. А в професії хлібодара, як і в кожній іншій, є своя романтика, своя велич і краса. Скажіть, хіба не романтично знаходити ключі від комори достатку — землі, бути господарем машини, які полегшують працю трудівника села? Юні завжди мріють. А з наш час мрії — це реальні плани, найближче майбутнє.

Від імені армії меха-

нізаторів області закликаю вас, друзі: сміливіше ставайте до наших лав! Ми віримо вам, чекаємо на вас.

В. АНДРІЯШ, бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, Герой Соціалістичної Праці.

ВЛИВАЄТЬСЯ В ТРУД

ЗА ПРИКЛАДОМ КОСТРОМІЧІВ

Є ІДЕЯ!

На все життя запам'яталися мені перші відвідини молочнотоварної ферми. Це було кілька років тому. Класом давали ми тваринникам концерт. Свого виступу, чи не найпершого в житті, я майже не пам'ятаю. А от робота на фермі справді вразила мене. Всюди чисто, побілено, тварини ситі, доглянуті. Найбільше зачарувало мене машинне добування. Потім я з подружками не раз ходила до знайомих доярок. Ми допомагали їм готувати корів до доїння, підносили апарати, мили їх. Тож і не дивно, чому я, ставши членом виробничої бригади, без вагання пішла у тваринницьку

ланку. Разом з подружками Оленою Романюк, Світлою Навоженіною, Танею Вовненко торік працювали доярями. За місяць від кожної корови надоїли по 250 кілограмів молока. Нашими наставницями були мама Тані, доярка Ганна Вовненко, і завідуюча фермою, колишня випускниця нашої школи Валентина Цавленко.

Іще мені хочеться сказати ось про що. Минулого року за прикладом костромічів 18 випускників нашої школи зацікавилися працювати в колгоспах.

Лариса РУБАН, ланкова виробничої бригади Липнязької середньої школи Добровеличківського району.

ГОВОРЯТЬ ГОСТІ

то до вас, дівчата: озолюйте професією тракториста! Кому, як не нам, сильним, енергійним, вихованим, вміємо працювати хліб на землі, кому, як не нам, продовжувати справу наших батьків!

Олена ДОНЧЕНКО, трактористка колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району, делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Ми не уявляємо собі роботи виробничої бригади без досліджень, вивчення сортів, вивчення впливу строків сівби і збирання цукрових буряків на їхню врожайність і цукристість. Дослід проводили за завданням кандидата сільськогосподарських наук, Героя Соціалістичної Праці Марини Василівни Гнатенко, відомої зачитательки руху п'ятидесятиріччя.

ПОШУК

ДОСЛІДИ, ДОСЛІДИ, ДОСЛІДИ...

сиримованих на виведення виведених ним нових сортів — ярої твердой пшениці «пакат» і озимої м'якої «чайка». Звичайно, ми дали згоду. Протягом двох років бригада вивчала вплив строків сівби і збирання цукрових буряків на їхню врожайність і цукристість. Дослід проводили за завданням кандидата сільськогосподарських наук, Героя Соціалістичної Праці Марини Василівни Гнатенко, відомої зачитательки руху п'ятидесятиріччя.

Учнівська виробнича бригада для нас справжня школа любові до землі, школа трудового гарту. А ще ми пишаємося тим, що наше поле є дійсною лабораторією колгоспу імені Леніна. Є у нас і свої проблеми. Техніка, яку ми маємо, дуже застаріла. Наше поле далеко від села, а постійного транспорту у нас немає. Без допомоги старших тут ніяк не обійтись.

Дослідна робота допомогла нам усвідомити, що без глибоких і міцних знань основ наук неможливо стати майстром хліборобської справи.

Олена ІЛЬЧЕНКО, заступник бригадира учнівської виробничої бригади Новоізраїльської середньої школи Олександрійського району.

Відомо, що перед молоддю сотні доріг у житті. А у мене та багатьох моїх однокласників вона, Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, я повер- ПОЗИЦІЯ

Казав мені тато...

дорога, одна — в безкраї степи пшениць у сім'ю хліборобську. «Без хліба не обійдеться, — часто казав мені тато, — ні вчений, ні солдат, ні сталевар, ні будівельник. І я пишуся тим, що вирощую хліб, годую ним рідну країну».

нулася з перемогою. На республіканських змаганнях посіяв друге місце.

МОЄЇ РЕСПУБЛІКИ

Я буду механізатором. Це остаточно вирішено. Це в дитинстві назичилася водити трактор. А коли перейшла до дев'ятого класу, почала набувати теоретичних знань і практичних навиків у міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. З конкурсу юних ораців, що відбувся у бригаді даїчі

Наша шкільна бригада підтримує тісні зв'язки з кращими виробничниками місцевого колгоспу імені Ватутіна. О. М. Карза, Є. І. Заніздра, О. Я. Романенко — часті наші гості. Їхні розповіді про велич хліборобської праці, про важливість різних професій, про перспективи

ви сільськогосподарського виробництва не проходять для нас мрядою. Чимало випускників школи zostалися працювати у своєму селі. Це, зокрема, Григорій і Володимир Підвазні, Іван Кравченко, Григорій Кравчук, Іван Цюма та інші.

Однак є й такі, що залишили рідні місця і шукають свого щастя в місті. Цьому є причини. Ось одна з них. Іноді молоді не довіряють новій складній техніці. «Молоді, зелені... покрутять гайки спершу, а там побачимо...»

Людмила ВЕРБИЦЬКА, член виробничої бригади Рівнянської десятирічки № 2 Новоукраїнського району.

ГЕРОЯМ ПРАЦІ — НАШЕ СЛОВО

Ми, учасники обласного зльоту трудових об'єднань старшокласників, від імені всіх школярів області дякуємо Комуністичній партії, Радянському уряду за нашу щасливу, радісну юність, за ленінське піклування про нас, молоді.

У радянській школі ми вчимося комунізму, готуємося стати активними будівниками комуністичного суспільства. Вже сьогодні беремо посильну участь у виконанні грандіозних планів десятої п'ятирічки. Кожон із нас прагне оволодіти секретами професійної майстерності в заводських цехах і на будівельних майданчиках, на колгоспних і радгоспних полях та фермах.

Ми закликаємо всіх школярів готуватися до творчої праці в народному господарстві, втілювати в життя ленінські ідеї і заповіді. Створимо в кожній школі табір праці і відпочинку, лісництво, учнівську виробничу бригаду, «піонерський супутник». На своїх ділянках у рідних колгоспах і радгоспах продовжимо роботу по розмноженню насіння високоврожайних зернових культур.

Трудові об'єднання допоможуть нам на ділі, застосувати знання і навички, набуті у процесі навчання, нагромадити практичний досвід роботи з певної спеціальності, визначити свій життєвий шлях, стати гідною зміною батьків.

НА ТРАКТОР!

Ще у виробничій бригаді твердо вирішила: буду механізатором. Не мислила себе без техніки. Батьки, школа підтримали мій порив. Закінчила школу — і в Бобриньське профтехучилище. Після навчання повернулася в Софіївку, в рідні колгосп.

На минулорічних жнивах працювали сімейним екіпажем: мій чоловік, брат і я. Звертаюсь до молоді Кіровоградщини і особис-

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ



Молодий комуніст, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади із другого механоскладального цеху заводу «Червона зірка» Олексій Попов рапортував про завершення особистої п'ятирічки ще минулого місяця.

Ударно розпочав він і новий рік. З перших днів при завданні зварити 108 підійжок до сідалок СЗ-3,6 він зварює по 120 шовні. Гордяться таким керівником всі члени комсомольсько-молодіжної бригади.

Фото В. Гриба.

ФІНІШ РОКУ — ПО-КОМСОМОЛЬСЬКИ

Справді ударним був фініш 1978 року для комсомольсько-молодіжної бригади регулювальників апаратури Кіровоградського заводу радіовиробів, яку очолює Володимир Рябенко: в четвертому кварталі середньомісячний виробіток становив 209 процентів завдання. Всю продукцію регулювальники здають лише з першого пред'явлення. Це закономірно, адже всі члени колективу мають

особисте клеймо. За успіхами бригади уважно стежили на заводі. І вона випредала надії, завершивши наприкінці грудня п'ятирічне завдання. Першою серед комсомольсько-молодіжних колективів підприємства. Нині регулювальники апаратури готують гідну зустріч 60-річчю комсомолу України. А тому ударні норми лишаються для них законом.

Після виступу «МК»

«АЩО НАПЕРЕДОДНІ?» У статті під таким заголовком «Молодий комунар» 23 листопада піддав гострій критиці комітет комсомольської організації ПМК-135 тресту «Кіровоградлісбуд» за серйозні недоліки у внутрішній роботі.

На звітно-виборних комсомольських зборах у пересувній механізованій колоні звільнено від обов'язків секретаря В. Бакана, секретарем комсомольської організації обрали молодого комуніста М. Пономаренка. Нині робота комсомольської організації значно поліпшилася. Комітет комсомолу приступив до створення комсомольської молодіжних колективів, працює над реалізацією заходів на критичні зауваження, висловлені під час звітно-виборних зборів та в статті «Молодий комунар». «А що напередодні?» Про це повідомляє редакція першого секретаря воукраїнського раннього комсомолу О. Козловського.

УКЛІН ТОБІ, ВИЗВОЛИТЕЛЮ!

Шлях до визволення Кіровограда для наших воїнів був нелегким. Війська 32-го гвардійського стрілецького корпусу у взаємодії з іншими з'єднаннями 5-ї гвардійської армії, виявляючи масовий героїзм, прагнули швидше визволити міста і села Кіровоградської області.

У ФОНДАХ ОБЛАСНОГО ДЕРЖАРХІВУ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ СПОГАДИ БАГАТЬОХ ВИЗВОЛИТЕЛІВ КІРОВОГРАДА ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ. ПРОСЛАВЛЕНІ ПОЛКОВОДЦІ, РЯДОВІ БІЙЦІ ЗГАДУЮТЬ СІЧЕНЬ 1944-ГО...

ПЕРЕМОЖНИЙ ШТУРМ

Після перегрупування воїни 32-го гвардійського стрілецького корпусу взяли участь в операції по визволенню міста Кіровограда.

5 січня 1944 року після сильної артилерійської підготовки воїни 110-ї, 97-ї, 95-ї і 13-ї гвардійських стрілецьких дивізій у взаємодії з 7-м механізованим корпусом прорвали глибоко ешелоновану оборону ворога і першого ж дня визволили населені пункти Коханівку, Суботці, Казарню, Ново-водяне, Андросове, Доніло - Кам'янку, Северинку, Обозівку і зав'язали бої на північній і північно-західній околицях Кіровограда.

Ворог, намагаючись удержати місто, завдавав сильних контрударів. Однак воїни 32-го гвардійського стрілецького корпусу не відступили ні на крок, відбили всі атаки і у взаємодії з іншими з'єднаннями 5-ї гвардійської армії 8 січня 1944 року визволили Кіровоград.

Мені, як командирові, хотілося б відзначити велику роботу штабу корпусу, очолюваного гвардії полковником Іваном Онікійовичем Самчуком, у плануванні операції і чіткому управлінні військами в період боїв за Кіровоград. Політичний відділ під керівництвом Платона Івановича Петрова мобілізував комуністів, комсомольців і весь особовий склад на успішне розв'яз-

ання поставлених завдань.

У цих боях особливо відзначилися воїни 110-ї гвардійської стрілецької дивізії під командуванням гвардії полковника М. І. Огородова, 97-ї гвардійської стрілецької дивізії під командуванням генерала І. І. Анциферова.

О. РОДІМЦЕВ,
дівчі Герой Радянського Союзу, гвардії генерал-полковник.

ПЕРЕГРУПУВАВШИ

сили, наші війська, і зокрема 5-а гвардійська армія, готувалися до битви за Кіровоград... Основні сили ворога діяли в першому ешелоні. В резерві були дві танкові, одна моторизована і три піхотні дивізії. Місто було дуже укріплене. Фашисти обладнали цегляні будинки під опорні пункти, створили систему перехресного і флангового вогню, дротяних загород і мінних полів. Противник ясно розумів значення Кіровограда як важливого вузла заліз-

ничних і шосейних шляхів, великого промислового центру. Втрата його загрожувала фашистам розривом усього Південного фронту. Для вдергання міста перекидалися значні сили піхоти і танків.

У ніч на 5 січня частини армії зайняли ви-

Атака і наступ розвивалися успішно.

У напрямі головного удару армії, обходячи Кіровоград з півночі, наступав 32-й гвардійський стрілецький корпус під командуванням О. І. Родімцева. Начальником штабу корпусу був уродженець Кіро-

1 Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков. Г. К. Жуков тепло привітався з ним (вони були вже знайомі) і подікавився, в яких справах прибув хірург на спостережний пункт.

— А де ж ми краще, — відповів Юдін, — нік тут, знаємо, куди нам,

ПРАПОР НЕСЛИ ГВАРДІЙЦІ

хідне положення. Все було приведено в бойову готовність. Уранці на спостережний пункт армії прибув Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков. Я доповів йому, що все готове до наступу.

О 8 годині 45 хвилин почалась артпідготовка. Сапери робили проходи в мінних полях. Через годину піхота з танками сміливо і дружно атакувала противника.

Кіровоград — молодий, епергійний полковник І. О. Самчук. 33-й гвардійський стрілецький корпус (командир — генерал М. І. Козлов, начальник штабу — полковник В. І. Стражевський) завдав удару зі сходу. Уже через дві з половиною години в підготовлений 32-м гвардійським стрілецьким корпусом прорив на великих швидкостях ринув уперед 7-й механізований корпус генерала Ф. А. Каткова. На кінець дня обидва ці корпуси вийшли на річку Інгул, створивши умови для обходу міста з північного заходу. Особливо відзначилися в цей день частини 7-го механізованого корпусу, 110-ї гвардійської стрілецької дивізії генерала Огородова, 95-ї гвардійської стрілецької дивізії генерала Олейникова і 97-а гвардійська стрілецька дивізія генерала Анциферова.

Всю ніч із 6 на 7 січня йшли запеклі бої за Кіровоград.

У ніч на 8 січня почався штурм міста.

ЗГАДУЮЧИ бої за визволення Кіровограда, я не можу не сказати кілька слів про видатного вченого, хірурга, академіка Сергія Сергійовича Юдіна. В перші дні наступу армії на мою спостережний пункт появився С. С. Юдін. Тут же перебував

медикам, направляти свої сили?

У бою під Кіровоградом група лікарів на чолі із Сергієм Сергійовичем дуже багато зробила для врятування життя пораниеним солдатам і офіцерам, подання медичної допомоги населенню міста і області.

На 10 годину ранку 8 січня 1944 року зусиллями воїнів 5-ї, 7-ї гвардійських армій і 5-ї гвардійської танкової армії місто Кіровоград було визволено. Столиця нашої Батьківщини Москва залпала гарматного салюту співістота про нову перемогу радянських військ на Правобережній Україні.

У бою за Кіровоград з 5 по 8 січня наші війська знищили велику кількість танків, 296 різних гармат, 40 самохідних гармат, 121 міномет, 445 кулеметів, 94 бронемашини, 978 автомашин. Ворог втратив лише вбитими понад 15.000 солдатів і офіцерів.

На кінець 10 січня оточене вороже угруповання противника було розгромлено нашими військами. Багато воїнів у бою за визволення міста полягли смертю хоробрих.

Вічна їм пам'ять і слава!

О. ЖАДОВ,
генерал армії, Герой Радянського Союзу.



На фото: О. І. РОДІМЦЕВ серед кіровоградців. Травень 1975 року.

23-м з'єднанням і частинам 2-го Українського фронту за особливу мужність і відвагу при визволенні міста було присвоєно найменування Кіровоградських. У бою за місто брали участь воїни понад 30 національностей нашої Вітчизни. Тисячі з них виявили зразки високої відваги, їх нагороджено орденами і медалями, а росіяни В. І. Акімова, М. І. Глотова, І. І. Збіна, І. А. Машкова, І. Г. Шабанова, П. Д. Шатила, українці Г. І. Пенська, білоруси М. П. Котловця, татар З. Ш. Шаймарданова, Б. Г. Габдрахманова удостоєно високого звання Героя Радянського Союзу. В бою за місто відзначилися й уродженці Кіровограда О. В. Повірений, М. Х. Гордієнко, М. Д. Степанов.

Трудячі міста золотими літерами викарбували на граніті імена воїнів-героїв, що полягли в бою за Кіровоград.

ної Зірки, медалями «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда». За нові бойові подвиги його представлено до нагородження орденом Слави.

Товариші гвардійці! Бийте ворога, знищуйте його техніку і живу силу так доблесно і вміло, як це робить гвардії сержант Закій Шаймарданов!»

КІЛОМЕТРИ ЗАКІЯ ШАЙМАРДАНОВА

Пому аж тепер стає моторошно, коли почує в стелу гуркіт моторів потужних машин. Увижаються армії фашистських танків, що сунуть на нього з чорних клубів диму. Але це на мить. Бо приходить у його дні радісні, щасливі дні, яких він захищав від жорстокого ворога. Бачить він їх на берегах Волги і Дніпра, Інгулу і Південного Бугу, на всіх кілометрах, які вимірював у роки війни.

А тоді, коли справді гула земля, на відник Закія Шаймарданова стояв біля своєї гармати, не знаючи страху. То була для нього буденна робота, якій він не бачив кінця.

Там, під Сталінградом, на Курській дузі було справжнє пекло, через яке він пройшов. Пройшов і виліз. І вижив. А тут, у стелу за Дніпром, фашист іще більше лютував. Контратака йшла за контратакою.

...За півкілометра від гарматів — 9 ворожих танків і 14 бронетранспортерів. Головний фашистський броньовик суне прямо на гармату Шаймарданова. А за ним автомашини. Закій чекає. Чекає під нищівним вогнем ворога. Чотиреста, триста, двісті метрів їм лишилося до нього, і вони розчавлять гарматів. Уже чути за бронєю вигуки:

— Рус, здавайся!
Татарин Шаймарданов відповідає їм по-російськи:

— Росіяни не здаються!

Глунає громовий постріл. Гусеницю головного танка розтрощено. Іще постріл. Спалахнув бронетранспортер. Фашисти зупинилися.

За двадцять хвилин знову контратака. Ворожий снаряд розірвався за кілька метрів від обслуги. Осколками вбито установника і заряджаючого. Тепер уже проти армії броньованих потвор стояли тільки двоє — командир гармати Шевцов і навідник Шаймарданов. Росіяни і татари. Кожен їхній снаряд був смертельним для ворога. Падали автомашини. Загорілися ще два бронетранспортери.

— Отак їм! По-сталінградському! — паленів Шевцов, що тепер був уже в ролі заряджаючого.

Гітлерівці повернулися за висоту, щоб потім вийти на гармату з флангу. Але гвардійці не дали їм пройти на свій плацдарм. А рахуючи сержанта Закія Шаймарданова збільшувався. Тільки в бою за визволення Кіровограда відважний навідник знищив сім ворожих танків. А всього — 24. Та ще 18 бронетранспортерів, 21 гармату, десятки солдатів і офіцерів ворога.

У 32-му артполку через кілька днів після тих запеклих боїв появилася листівка: «... За хоробрість і мужність Шаймарданова нагороджено орденом Черво-

А потім була найвища нагорода — Золота Зірка Героя Радянського Союзу.

Кразнавіч, червоні слідопити нашого степового краю стараються зібрати матеріали про всіх воїнів-визволителів, які героїчно билися з ворогом за наше місто. Серед реліквій, знайдених ними, — і текст тієї фронтової листівки. Перші рядки підкреслено червоним олівцем: «Вихованець Ленінського комсомолу, комуніст навідник Закій Шаймарданов зі своєю зброєю йшов у бойових порядках піхоти і підтримував її артилерійським вогнем...»

Він стоїть у стелу і бачить січень 1944-го. І світліє його десь — фронтовик згадує людей, які складали величальну своїм визволителям. На землі братньої України.

А тут, у Кіровограді, поет патхеніс читає вірші вєтеранам:

Шаліла хню і штормила ніч.
Начинена металом, ревом, свистом,
І юні, заклопотані радисті
Над раціями не зминали віч.
Та вже натужно зводилось «ура»,
На повен зріст випростувалось люто,
Фашистів виколупуючи з люків.
Із кожного провалля і двора...

Люди згадували своїх героїв. Назвали і його ім'я, яке відкрити спадкоємці слави воїнів-визволителів завжди писатимуть золотом. І в пам'яті нашої такі звитязчі павіки.

М. ВІНЦЕВІЯ.

Сльози радості

У складі 95-ї гвардійської стрілецької дивізії надвечір 6 січня 1944 року ми досягли Лелеківки, території, де нині знаходиться радгосп «Гюльпан». 7 січня мені довелося брати участь у танковому десанті по захопленню Кіровоградської електростанції (тепер ТЕЦ), знищувати охорону залізничного моста і розмінувати його. Я забезпечував радіозв'язком групу безстрашних саперів та автоматників. Пригадую бойових друзів, які віддали своє життя за визволення кіровоградської землі. Це казах Вертіб — радист, командир батальйону 290-го гвардійського стрілецького полку майор Козубський та багато інших бійців і командирів.

8 січня 1944 року я з хвилюванням пройшов вулицями щойно визволеного Кіровограда. На вулицях Леніна і Карла Маркса в приміщеннях не було жодної цілої шибки. Місто було охоплене полум'ям пожеж. Час від часу готівівці обстрілювали місто з важких гармат, розташованих у районі Вишняківки і Плененого Ташлика. Вночі Кіровоград бомбила ворожа авіація...

У моїй пам'яті не згладились дні, коли кіровоградці зі сльозами радості зустрічали дорогих своїх визволителів. Жителі міста ділилися з воїнами останнім шматком хліба, чим могли допомогали їм. Комсомольці набивали кулеметні стрічки патронами, підносили боеприпаси...

Б. РИЛОВ,
учасник визволення м. Кіровограда.



УВАГА:

ФОТОКОНКУРС!

У червні цього року — велике свято — 60-річчя комсомо-

лу України. Готуючись до цієї знаменної події, редакція газети «Молодий комунар» оголошує фотоконкурс

«УСІ МИ РОДОМ З КОМСОМОЛУ».

Запрошуємо всіх фотолюбителів взяти у ньому участь. Ми чекаємо, шановні читачі, ваших фотознімків, у яких ви відтворите образ нашого сучасника — лю-

дини, відданої справі партії і народу, людини праці, творчого неспокою.

Підсумки конкурсу буде підбито 26 червня, в день 60-річчя ЛКСМ України. Переможців чекають премії: ПЕРША — 100 КАРБОВАНЦІВ, ДРУГА — 60 КАРБОВАНЦІВ, ТРЕТЯ — 40 КАРБОВАНЦІВ.

Фотознімки надсилайте з поміткою «На конкурс».

Які кандидати до збірної команди області з усіх видів спорту, посилено готуються до фіналів VII Спартакіади Української РСР велогонщики. Але перш ніж торкнутися цього питання, слід сказати про умови, за яких проходять наступні змагання велосипедистів. Положення про фінальні поєдинки зазнало істотних змін. Чотири роки тому, на VI Спартакіаді республіки, гонки проводились в один тур, до їхньої програми було включено дві дистанції: командну гонку на 100 кілометрів і групову на 180 кілометрів.

Це могло призвести до непоправних випадковостей через погодні або інші умови, позбавити деякого можливості показати свої справжні здібності. Щоб залобити цьому, програму VII Спартакіади значно розширено: буде розіграно чотири дистанції у два тури: 1 — 4 червня з місті Сарнах Рівенської області — командна гонка на 100 і парна на 50 кілометрів; потім, 17—20 червня, в Києві велосипедисти проведуть ще раз командну гонку на 100 кілометрів і групову на 180 кілометрів.



ЧИ ДАЛЕКО
ДО ОЛІМПУ?

ЦІ НЕСЛУХНЯНІ КОЛЕСА...

Як відомо, залікові очки приносить лише той, хто потрапить у число перших шістьнадцяти. Чи зможуть наші хлопці пробитися в цю заповітну групу? На який щабель? Згадаємо, що на VI Спартакіаді честь області захищали такі відомі майстри, як Сергій Симоненко, Валерій Красов, Леонід Рижков. Тоді кировоградський квартет у стокілометровій командній гонці поділив 8—9 місця з командою Кримської області. Нині ці швидкісніки на тренерській роботі, і діючий склад команди значно омолодився: вік гонщиків — від 18 до 23 років.

Для деяких видів спорту, особливо жіночої спортивної гімнастики, такий вік нерідко стає вже «пенсійним». Але не для велогонщиків. Зрілість до них приходить у 25—28 років. Уявіть собі, що таке групова гонка на 180 кілометрів. Це більше чотирьох годин виснажливої їзди по трасі складного профілю, це відстань, скажімо, від Кіровограда до Миколаєва, яку слід не просто подолати, а промчати якнайшвидше. Для успіху тут потрібний великий досвід, а головне, яб сказав, — вікова витривалість.

Наведу такий приклад. На тій же VI Спартакіаді УРСР Ворошиловградська область виставила на командну гонку найсильніший склад: Станіслав Налужний уже тоді був чемпіоном України, а Анатолій Чуканов наступного року став олімпійським чемпіоном, пізніше — чемпіоном світу. І ось команда, в яку входили такі велосипедис-

ти, посіла лише 24-е місце, програвши кировоградцям 4 хвилини. Причина, очевидно, в різному рівні підготовки спортсменів, у неузгодженості серед членів команди, в неправильній тактичній побудові гонки.

Отже, нашим хлопцям буде важче, ніж їхнім попередникам. Але вони надіялися на переможний фінал. Показники на змаганнях високого рангу 1978-року свідчать про те, що можливості для цього є. На чемпіонаті республіки з велокросу в Бахчисарі наш командир Валентина Цямрука, Григорія Савенка та Олександра Нецветного став бронзовим призером після дніпропетровців і львів'ян. Щоправда, кросова дистанція в 23 кілометри — не спартакіадна. Але й у шосейних гонках чемпіонату України, які проходили за спартакіадною програмою, кировоградці виборили залікові очки, хоч і меншу кількість, ніж хотілося б.

У складі кандидатів до збірної, до якої слід відібрати шість чоловік, нині дев'ять претендентів. Серед них — три майстри спорту, шість кандидатів у майстри. Вони та їхні тренери мають плани підготовки, які передбачають набуття до початку фіналу спартакіади найкращої спортивної форми. Сьогодні наші велогонщики тренуються у своїх колективах при обласних радах «Спартака», «Буревісника», «Авангарду» та Знам'янській районній раді «Локомотива».

На нижньому етапі навчально-тренувальний процес спрямований на піднесення загальнофі-

зичної підготовки. Різноманітні вправи включають у себе елементи легкої та важкої атлетики, гімнастики, роботу на спеціальних тренажерах тощо. Наприкінці січня намічено провести змагання із загальнофізичної підготовки і залежно від погоди — із зимового велосипедного чи легкоатлетичного кросу.

Спільні тренування збірників почнуться з лютого. Буде проведено навчально-тренувальні збори із загальнофізичної та спеціальної підготовки в Мукачевому і зі спеціальної підготовки в Бахчисарі, ряд матчових зустрічей на виїзді і вдома.

Ми розраховуємо й на спартакіадну медаль. Та це вже в тренових гонках. Сподіваємося, що її здобуде випускник ДЮСШ № 1 Олександрійського міського спартаківця Валерій Корж. Торік він став чемпіоном республіки в спринті, бронзовим призером у гонках на тандемі та в гиті на один кілометр.

І останнє. При участі в республіканських змаганнях (та й на тренуваннях) тренер повинен супроводити гонщиків на спеціально обладнаній легковій автомашині. У нас таких машин нема, і навряд чи республіканський спортивкомітет зможе найближчим часом задовольнити заявку Кіровоградської області в цьому питанні. Отже, вкрай необхідно, щоб обласні ради «Спартака», «Авангарду», Знам'янська районна рада «Локомотива», об'явно розв'язали цю проблему власними силами.

В. ЗАЄЦЬ,
голова обласної федерації велосипедного спорту.

КА-НИ-КУ-ЛИ! КА-НИ-КУ-ЛИ!



ФОТО-

РЕ-

ПОР-

ТАЖ

Подивіться у вікно: там, за вікном — зима. І зима чудова, справжня. А зимові канікули в розпалі. З нетерпінням чекали їх усі — і круглі відмінники, і ті, у кого з навчанням іще не все гаразд. Канікули — завжди радість. Тому що можна добре відпочити від нелегких (правда ж?) шкільних буднів. Але й відпочинок — теж справа серйозна. І готуватися до нього треба.

Кіровоградським школярам нині ніколи нудьгувати. Кожного дня біля центральної міської ялинки влаштовуються зустрічі з Дідом Морозом і Сгуронькою, в кінотеатрах з ранку до вечора — цікаві фільми. Працюють виставки дитячої художньої і технічної творчості, організовуються екскурсії та подорожі. А старшокласники можуть увечері подивитися нову театральну виставу.

Цілих десять днів ніхто зі школярів не поспішає на уроки. Можна читати улюблену книжку, більше тренуватися у спортзалі, ганяти шайбу, грати в сніжки, вивчити веселу пісню на баяні.

І ніхто не спитає: «А уроки ти вивчив?»

Так що відпочивайте, дорогі друзі! Набирайтеся нових сил, енергії. Ставайте, щоб жодна хвилина вашого відпочинку не пропала даремно. Адже незабаром — до школи.

На фото В. Гриба: тривають іще новорічні зустрічі Діда Мороза на центральній площі Кіровограда; отака вона, зима; зима подарувала цим хлопцям веселі канікули.



Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-37.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПЕРШІ ЧЕМПІОНИ — РАДЯНСЬКІ ХОКЕЇСТИ

СТОКГОЛЬМ, 4 січня. Перші чемпіони світу нового, 1979 року — хокеїсти молодіжної збірної СРСР, які перемогли у вирішальному матчі після ввечері 3 січня господарів турніру, шведів — 7:5 (2:2, 2:2, 3:1).

Наші молоді хокеїсти (тренери Р. Давидов і В. Захаров) втретє підряд завоювали найвищий титул. Нагадаємо, що молодіжна збірна СРСР раніше

виграла і всі три «пробних» чемпіонати світу Срібних медалей молодіжних хокеїстів ЧСРР, бронзових — шведів.

В останній день чемпіонату молодіжна збірна ЧСРР перемогла команду Фінляндії — 6:3 (4:2, 0:3, 2:0). Фінни — на четвертому місці.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.